

om Hærens og Søværnets Ordning blev Forsvarsministeren bemyndiget til i Finansaaret 1945—46 at fravige de i ovennævnte Love indeholdte Bestemmelser vedrørende det Antal Mand, der aarligt skal uddannes, vedrørende Uddannelse, Tjenestetid m. v. for saavel Mandskab som Befalingsmænd o. l. samt vedrørende Forsvarsudgifternes Højde. Samtidig blev Forsvarsministeren bemyndiget til i fornødent Omfang at antage hjemsendt (hjemkommanderet) Personel til frivillig Tjeneste og civilt Personel til Udførelse af Kontor-, Depot- og Arbejdstjeneste samt bemyndiget til at tillægge Personel, hvis Udnævnelse (Forfremmelse) paa Grund af Besættelsen og de dermed forbundne Forhold ikke havde kunnet finde Sted til normalt Tidspunkt, Tjenestevald m. v. med tilbagevirkende Kraft. For at kunne udnytte Hærens og Søværnets Personel paa en mere smidig Maade fik Forsvarsministeren yderligere ved Lov Nr. 250 af 25. Maj 1945 samt ved Lov Nr. 325 af 7. Juli 1945 Bemyndigelse til midlertidig at kunne se bort fra Hærlovens og Søværnslovens Bestemmelser vedrørende Personellets Anvendelse og Fordeling samt midlertidigt at kunne udvide Antallet af de til Raadighed værende Befalingsmænd ud over den ved Lov fastsatte Norm for de enkelte Befalingsmandsgrupper.

Ved Lov Nr. 187 af 30. Marts 1946 fik Forsvarsministeren tilsvarende Beføjelser for Finansaaret 1946—47. Desuden bemyndigedes han til at tilvejebringe det Materiel m. v., der er paakrævet til Forsyning af de nuværende Styrker, samt Beføjelse til at faa disse Styrker underbragt paa forsvarlig Maade, idet det udtrykkeligt bemærkedes, at der herved intet vil være foregrebet, for saa vidt angaar en kommende Nyordning af Forsvaret. Under Hensyn til Landets øjeblikkelige Stilling inden for de allierede Magters Rækker fik Forsvarsministeren endelig ved samme Lov Beføjelse til midlertidig at lade de i Militær Straffelov m. v. for Krigstid fastsatte Bestemmelser træde i Kraft. Denne Beføjelse fandtes ligeledes i ovennævnte Lov Nr. 250 af 25. Maj og Lov Nr. 325 af 7. Juli 1945.